

Η Ελλη Παιονίδα είναι ένας άνθρωπος με κοσμοπολίτικες διαστάσεις με την πλατειά έννοια της λέξης, δηλαδή είναι ένας "πολίτης του κόσμου" σύμφωνα με τον Ζήνωνα Κιτιέα, ένας σύγχρονος Οδυσσέας, που πολλών ανθρώπων άστεα και νόον έγνω, και αυτός ο κοσμοπολιτισμός αναβλύζει πηγαία στο μυθιστορημα της Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκυ...

Το κοσμοπολίτικο περιβάλλον που έζησε και βίωσε η συγγραφέας (Νέα Υόρκη, Λονδίνο, Παρίσι κλπ) καταγράφεται με φυσικότητα στο βιβλίο της (ξένα ονόματα, ξένος τρόπος ζωής) αλλά παράλληλα η κεντρική της ηρωίδα ζεί με τη μνήμη και τη φαντασία της την πατρώα γη και παράδοση. Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που παρόλο τον κοσμοπολίτικο χαρακτήρα του έχει το άρωμα και τη γεύση του γενέθλιου τόπου.

Ο αναγνώστης παρακολουθεί τις γενεές που είναι και επάλληλες και ταυτοχρόνως γεννούν η μία την άλλη, και όλα αυτά μέσα απο την ενδοχώρα και την υψικάμινο της συγγραφέως. Μερικές σελίδες του βιβλίου που αναφέρονται στην ιδιαίτερη πατρίδα είναι διαποτισμένες με μια σπάνια τρυφερότητα, όπως η σκηνή όπου η γιαγιά Αμαλία υποδεικνύει στη Μάγδα να θηλάσει το παιδί της αντί να καταφύγει στο ξένο γάλα.

Αν θα έπρεπε να ταξινομήσω το μυθιστόρημα "Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκυ" θα το έλεγα αστικό μυθιστόρημα με κοινωνικές και άλλες διαστάσεις. Το περιεχόμενο του είναι καθαρά ψυχογραφικό, παρά τις κοινωνικές και άλλες πνευματικές του προεκτάσεις και παρά τις αμφισημίες στις οποίες πολλές φορές πρέπει να σκύψεις με προσοχή για να ανακαλύψεις. Ο αμφίσημος και πολυεπίπεδος λόγος της συγγραφέως είναι λόγος ελκτικός και σ'όλο το μυθιστόρημα αυτός ο αμφίσημος λόγος έχει κάτι το υπαινικτικό που με έκανε να το διαβάσω με μια πυθική διάθεση, θέλοντας πάντα να μαντέψω τι κρύβεται πίσω απο αυτό το λόγο.

"Ο άνθρωπος είναι ένα μικρός σωρός απο μυστικά" σύμφωνα με τον Αντρέ Μαλρώ, και στην περίπτωση αυτή η συγγραφέας έχει κρύψει κάποια μυστικά απο τη δική της διαδρομή. Άς μου επιτρέψει να ομολογήσω ότι διαβάζοντας το βιβλίο της την είδα επανειλημμένα όνειρο, πράγμα που σημαίνει ότι λειτουργούσε στο υποσυνείδητο μου.

Μέσα σ'αυτό το μυθιστόρημα με τον ορθό χειρισμό του λόγου, τους φυσικούς διαλόγους, τις λεπτές παρατηρήσεις, των δραματικών κορυφώσεων, τα σαφή διαγράμματα και περιγράμματα χαρακτήρων, βρίσκω ότι ολοκληρώνεται ένας κόσμος ανοικτός, αυτό που λέμε στη γλώσσα της φιλοσοφίας the open society. Στο βιβλίο υπάρχει ακόμη και ο αποχαιρετισμός, ο θάνατος. Ο Αντρέ Μαλρώ λέει κάπου ότι μπορεί να μην μπορούμε να αναστήσουμε τα σώματα μας, μπορούμε όμως να αναστήσουμε τα όνειρα μας. Η Ελλη Παιονίδα σ'αυτό το

μυθιστόρημα που είναι γεμάτο ανθρωπισμό καταθέτει τον εαυτό της και ανασταίνει κάποια όνειρα της. Προσλαμβάνει τον κόσμο, ζει τις εμπειρίες και τις αφήνει να κατεβούν μέχρι τα έσχατα όρια της ύπαρξης της και μέσα απο την κάθοδο κατορθώνει την άνοδο.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ
ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΠΑΡΙΔΗ 14
ΛΕΜΕΣΟΣ 3091
ΤΗΛ. 00357 25354142
E-MAIL peonide@cytanet.com.cy

12-03-05

Αγαπητέ κύριε Νίταρη,

Η εκδήλωση μας πήγε πάρα πολύ καλά, η αίθουσα ήταν κατάμεστη και τα βιβλία πουλήθηκαν όλα!! Ευχομαι να είναι τόσο καλοτάξιδο και στην Ελλάδα. Οι ομιλητές είχαν σημειώσεις και όχι γραπτές ομιλίες, γι'αυτό απομαγνητοφώνησα προσωπικά τα πιο ενδιαφέροντα σημεία και σας τα στέλλω για δική σας χρήση.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να σας πώ ότι μερικοί αναγνώστες μου λένε πως το μυθιστόρημα είναι "κινηματογραφικό". Σκεφτήκατε να στείλετε 2-3 αντίτυπα σε σκηνοθέτες ή παραγωγούς της τηλεόρασης εκεί; Απ'ότι ακούω τους λείπουν τα σενάρια. Τι λέτε; Θα μπορούσατε ας πούμε να στείλετε ένα βιβλίο στον Μιχάλη Κακογιάννη που είναι και γνωστός μας. Η διεύθυνση του είναι:

Μουσών 15, 117 41 ΑΘΗΝΑ

Μήπως υπήρξαν κάποια δημοσιεύματα στον αθηναϊκό τύπο; Πολύ θα σας παρακαλούσα να τα κρατήσετε και για μένα.

Αυτά... και σας ευχαριστώ πολύ.

Καλή άνοιξη!

Εγκάρδια

Ελλη Παιονίδου